

[Jacob Pedersen.]

hørt, der har overbevist os om, at dette ikke skulle være muligt.

Det afgørende for os i vore overvejelser er imidlertid de nuværende økonomiske forhold. Vi mener stadig, at den økonomiske situation for tiden er sådan, at den ikke tillader oprettelse af nye læreanstalter, der vil pålægge staten forøgede udgifter. I dette tilfælde er der tale om en årlig merudgift på ca. 80 000 kr. Ingen ved, hvad det kan blive til — ingen ved det. Jeg har bemærket flertallets udtalelse om at ville begrænse virkningerne af nyordningen — og her tænker flertallet jo på de økonomiske virkninger. Jeg må måske minde om, hvad jeg fremførte ved første behandling: at biblioteksloven af 1950 betød en merudgift for staten på godt 1 mill. kr. om året. Den forestående revision af loven i næste folketingssamling, der måske vil gøre forsøg på helt at ændre tilskudsreglerne, vil — efter hvad der foreligger — yderligere belaste statens udgifter med cirka et par millioner kroner om året. Det vil blive over 3 mill. kr. i merudgift for staten til disse formål i løbet af 5—6 år — og så kommer nu denne nye læreanstalt til. Vi må standse. Pengene skal jo hentes hos skatteborgerne, og skal disse spares for stigende merudgifter på dette område — og det synes det konservative folkeparti de skal — må staten spare.

Vi kan derfor ikke på nuværende tidspunkt medvirke til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Svend Jørgensen: Som det fremgår af betænkningen, kan vi stemme for dette lovforslag, efter at det har været i udvalg og dèr er blevet underkastet en grundig behandling.

Når jeg tager ordet, er det for at takke den højtærede undervisningsminister for den beredvillighed, hvormed han gik ind på min tanke om, at sognebibliotekarerne også skulle have adgang til den nye biblioteksskole. De har tidligere været henvist til at tage kursus på statens lærerhøjskole og

forskellige steder rundt om i landet; men det siger sig selv, at de vil få mere ud af et kursus på biblioteksskolen, hvor de kan komme i forbindelse med alt, hvad der rører sig indenfor dansk biblioteksvæsen. Det vil sikkert også føles som en anerkendelse, at sognebibliotekarerne nu får adgang til at deltage i det første halve års kursus på biblioteksskolen. Man ligesom anerkender og ligeberettiger derved sognebibliotekarerne og deres arbejde for bibliotekssagen — og det kan nok være nødvendigt, når man kender de forhold, hvorunder de mange gange må udføre det.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker udvalgets flertal og dets ærede ordfører (Lysholt Hansen) for det resultat, der foreligger. Gennemførelsen af lovforslaget er et betydningsfuldt fremskridt på det kulturelle område.

Det ærede medlem hr. Østergaard spurgte mig, om det ikke måtte være således fremover, at biblioteksbestyrelserne antager eleverne. Det ville jeg mene — og jeg må i min naivitet tilstå, at jeg ikke vidste, der forelå noget problem på det område.

Det ærede medlem stillede mig overfor et konkret forslag vedrørende de videnskabelige bibliotekarers uddannelse. Det er mig umuligt ud fra mine forudsætninger på stående fod at tage standpunkt til et sådant forslag; det må indgå i de fortsatte overvejelser. Det ærede medlem har ret i det synspunkt, at bibliotekselevernes fremtid nu kan afgøres efter 1 års forløb — d. v. s. efter 1/2 års praksis plus 1/2 års skole — og dermed skulle der jo være indført et værdifuldt menneskeligt moment i uddannelsen.

De konservative indtager ikke samme stilling overfor dette lovforslag, som de tilsyneladende indtog overfor det foregående lovforslag med hensyn til tjenestemandslønningerne. Når det drejer sig om kulturelle bevillinger, er der åbenbart pligt til afvisning, enten det drejer sig om små eller store beløb. Der kan tilsyneladende spores en vis tendens i det konservative folkepartis politi-